Gólyatábori összefoglaló 2019 (9NA)

Írta: Ambrus Anett-Nemes Réka Anna

Nahát, ez is véget ért! – sóhajtottunk fel szomorúan augusztus 25-én délután négy órakor, mikor buszunkkal az iskolához értünk. Természetesen, a már hónapok óta nagy izgalommal várt gólyatáborról volt szó, ami, úgy érzem, igazán jól sikerült, és ahonnan mindannyian felejthetetlen élményekkel térhettünk haza.

Már utunk kezdetén megtudtuk, amit addig csak sejtettünk, hogy Galambos Tanár úr mellett lehetetlen unatkozni, hiszen folyamatosan gondoskodik arról, hogy mindenről pontosan és időben tájékozódjunk. Alig ocsúdtunk fel az információhalmazból, már meg is érkeztünk Városlődre, a szép fekvésű táborunkba. Szobáink elfoglalása után felsőbb évfolyamos társaink azonnal szárnyaik alá vettek minket, megalakultak a csoportok, és kezdetét vette a csapatok közötti küzdelem.

A faluportya során a gyufásdobozok elcserélésével olyan különleges tárgyakhoz juthattunk hozzá, mint pl. a Bubu névre hallgató baba vagy éppen a pálinkás körtelekvár.(Hogy a muzeális darabnak számító szánkóról már ne is beszéljünk.) Este a bolognai spagetti okozta megrázkódtatást kiheverve vágtunk bele a különböző dalok megtanulásába, ami akkor még lehetetlen küldetésnek tűnt.

A baráti beszélgetéssel, csendes dalolással és ismerkedéssel töltött éjszakánk után hatalmas lelkesedéssel kezdtük meg a reggeli tornát, ahol - a vízi pisztolyoknak köszönhetően - senki se maradt szárazon.

Ezután kezdődött el a hamarosan bemutatásra kerülő táncunk megtanulása, ami, minden kezdeti nehézség és félreértés ellenére, véleményünk szerint, sikeresen összeállt.

Délután egy izgalmas számháborúnak lehettünk részesei. Tankjaink megállíthatatlanul törtek át az ellenséges oldalra. A harmadik felvonásban kezdetét vette a végjáték, melynek során egy véres küzdelemben a DNG színében pompázó csapat győzedelmeskedett, amelynek egy ízben a nemes ellenfél zászlóját is sikerült megszereznie.

Éjjel egykor, legnagyobb meglepetésünkre, kíméletlen békáink a legszebb álmunkból vertek fel minket. Éjszakai küldetésünk során néhol embert próbáló, ugyanakkor izgalmas és szórakoztató feladatokat kellett teljesítenünk.

Reggel persze, teljes mértékben kipihenten vágtunk neki utolsó teljes napunknak. Leendő tanárainkkal folytatott beszélgetésünk után, ahol mellesleg a legaktívabb gólyák címet is elnyertük, a Sváb Activytiben is jeleskedtünk, ahol frappáns körülírásainkkal és mutogatásainkkal igyekeztünk pontokat gyűjteni.

A záróest megkezdése előtt az idővel harcolva csiszoltuk produkcióinkat. Az előadások, melyekre igen sokat és lelkesen készültünk, mindenki tetszését elnyerték, és nagyon jól sikerültek, igaz, Farkas Tanárnő és Galambos Tanár úr (akarom mondani, Roby Montana) produkcióját nem tudtuk felülmúlni. Az éjszakába nyúló bulink, amit szervezőink káprázatossá és felejthetetlenné tettek, minden elképzelésünket felülmúlta. Egy emberként táncoltuk és énekeltük végig az estét.

Utolsó délelőttünket egy remek hangulatú karaokéval és a valóságtól elrugaszkodó beugróval zártuk.

Most, szeptember 2-án reggel, bő egy héttel a hazaérkezésünk után, meghatottan állunk itt a tanévnyitón, leendő tanáraink és diáktársaink között, és izgatottan várjuk, milyen kihívásokat tartogat számunkra a következő 5 esztendő.